

Almere, 21 mei 2010

Vorig jaar werd bij mij prostaatcancer geconstateerd en bleek er al een uitzaaing op het heupbot te zitten. De hoop was dat de hormoonbehandeling verder uitzaaien zou stoppen of in ieder geval behoorlijk vertragen. Helaas bij de botscan in februari bleek dat het verder uitgezaaid was en dat hormoonbehandeling geen effect had gehad.

Er bleef niets anders over dan chemotherapie of niets doen, wat geen echte optie is.

Op dat moment gaat er van alles door je heen en zie je ook jezelf al met een kaal hoofd. Ik had bovendien al 44 jaar een baard en zag dus al een heel kaal hoofd, en ik denk nog wel "kaler" dan iemand die geen baard heeft. Het is dan ook voor de buitenwereld meteen zo'n duidelijk stempel van: "die man heeft kanker".

Tijdens het gesprek met de oncologie verpleegkundige werd ik gewezen op de mogelijkheid van hoofdhuid koeling, met de kans om in ieder geval mijn hoofdhaar te behouden. Ik had bij vrienden in Frankrijk hier al iets over gehoord van een Nederlandse vrouw die dit zelf bij de hand had gehad en zij was er erg positief over. Ik heb hier dan ook direct positief op gereageerd en wilde dit in ieder geval proberen.

Ik heb nu 3 kuren achter de rug en heb mijn haar nog. Mijn baard heb ik voor het grootste deel af moeten scheren omdat hierin kale plekken kwamen, als overgang heb ik nog wel een snor en sikje, maar die beginnen ook al dunner te worden. Ik verwacht dat die over enige tijd ook zullen sneuvelen.

Het feit dat ik nu mijn eigen haar nog heb, geeft een prettig gevoel. Ik kan gaan en staan waar ik wil, zonder dat ik een stempel op van "kankerpatient". Het heeft te maken met een stukje kwaliteit van leven. Je moet al zo veel in leveren als de ziekte geconstateerd wordt en je elke 3 weken voor een chemokuur moet. Ik heb de extra tijd die ik nu tijdens de kuur kwijt ben i.v.m. met de koeltijd er graag voor over. Het is elke keer wel weer even wennen aan de temperatuur daling en ik heb het de rest van de dag ook koud, maar dat is het allemaal waard. Vooral omdat, zoals in mijn geval, het niet bekend is hoeveel van die kuren ik krijg en dus ook niet weet, wanneer ik weer mijn haar had terug gekregen. Ik zou het dan ook aan een ieder, bij wie dit mogelijk is, willen aanbevelen. Het is misschien een stukje ijdelheid, maar waarom mag ik dat als man niet zijn, maar het geeft vooral een stuk zelfvertrouwen en behoud van eigenwaarde.

Ik ben in blij dat deze mogelijkheid er is en dat er organisaties zijn zoals Roparun, dit door sponsering, dit voor kankerpatiënten mogelijk maakt.

Met vriendelijke groet

Henk S